Steel Harbour (5)

Autor Nikola IliÄ‡
Ñƒ Ñ‚Ð¾Ñ€Ðº, 19 Ð¼Ð°Ñ˜ 2009

Evo nas i u petom
broju Steel Harboura i polako, ali sigurno napredujemo sa Simpsonovima. Ova
rubrika je obeleÅ¾ena slavljeniÄ•kim bojama, jer za svega dva dana, 22. maja,
punim 18 godina i konaÄ•no postajem produktivni Ä•lan našeg društva, odgovoran
pred Bogom i zakonom. O drugom razlogu za slavlje nešto kasnije. Mogu sa
ponosom najaviti da Ä‡emo u sledeÄ‡oj rubrici pored standardnog Simpsons Comicsa
imati i par drugih stripova iz Bongove bogate kolekcije. A sada pregled za ovu
nedelju-

The Simpsons Comics #19

Umetnik radnije poznat kao
Bart/The Artist Formerly Known As Bart

I kako se suoÄ•avamo
sa velikom krizom Simpson serije na TV-u, stalnim opadanjem gledanosti i
jednostavnog nedostatka ideja, ovaj broj Simpsonovih vodi nas u jedno sreÄ‡nije
vreme. Za razliku od današnjih sezona gde primat drÅ¾i lik Homera, tokom prvih
pet sezona TV serije Bart je bio taj oko koga se sve vrtelo. Prirodno, prateÄ‡i
trend TV serije, Bartomanija se prenela i na strip, pa tako imamo pet brojeva u
kojima je glavni akter vragolasti Bart.

U 19. broju
Simosnovih obraÄ‘ena je veÄ‡ X puta viÄ‘ena tema "KraljeviÄ‡a i
prosjaka", gde Bart nailazi na osobu identiÄ•nog lika, poznatu deÄ•iju rok
zvezdu i sa njime menja mesta. U suštini, to je sve što se dešava u ovom broju
Simpsnmovih, jer ovoga puta ne postoji Ä•ak ni najmanja paralelna priÄ•a koja
prati glavni tok radnje.

DÅ¾ef Rozental moÅ¾da
i nije pokazao veliku scenarijsku veštinu na grananju glavne radnje, ali se
zato barem popriliÄ•no potrudio da uradi ovu glavnu priÄ•u na nivou (najvišem
moguÄ‡em kada je u pitanju ova tema...).

Sve poÄ•inje
uobiÄ•ajenim zapletom kada Bart, sasvim sluÄ•ajno naleti na svog dvojnika i u dve
reÄ•i shvate da zapravo obojica Å¾ude da oprobaju kako je to Å¾iveti Å¾ivot onog
drugog. Mladi Bif, poznata rok zvezda, sa lakoÄ‡om shvata ko je ko u porodici
Simpson tako da mu je brzo trebalo da se uklopi. MeÄ‘utim, Bif je sobom doneo i
par osobina koje nikako ne krase njegovog dvojnika- Vrednost, briÅ¾nost i Å¾elju
za znanjem. Kako to Ä•esto biva u stripu, ovu promenu ukuÄ‡ani i prijatelji Bifa,
tojest Barta Simpsna primaju sa oduševljenjem, zdravo za gotovo, meÄ‘utim ovakva
nagla promena zapada za oko oštroumnoj Lisi. Ovakav koncept bi mogao sasvim
lepo da proÄ‘e da IDENTIÄŒNI zaplet
nije izveden i prošli put, kada je šema oko plaÄ•uÄ‡eg spomenika ponovo pala u
vodu zahvaljujuÄ‡i Lisi. Da li je moglo da se smisli nešto malkice originalnije?
Pa, odgovor se neminovno nameÄ‡e...

No, kako bilo, promene se ogledaju kako na
kuÄ‡nom tako i na školskom planu, kada mladi Bif briljantno odraÄ‘uje test iz
istorije i time uvaljuje sebe u veliku nevolju. Sve ovo, prirodno zbunjuje
mladog Bifa, ali sve to samo zato što ne poznaje pravog Barta Simpsona i
njegove u najmanju ruku labave radne navike i tako dolati u situaciju da mora
da bratni svoju sujetu i Ä•ast njegovog nesreÄ‡nog dvojnika...

Sa druge strane
imamo Barta koji se našao na mestu o kome je oduvek sanjao- Ulozi velike
zvezde. Bez greške se uklapa u datu mu ulogu i nakon samo par minuta poÄ•inje
obilato da koristi benificije koje nosi Å¾ivot njegovog dvojnika. ÄŒarima nikad
kraja: Limuzine, novac, devojke (ne pitajte mene šta radi klinac od 10 godinama
sa dvosturko starijim misicama, sve je to plod bolesne mašte Brifa Rozentala),
druÅ¾enje sa ostalim zvezdama, intervjui i šta sve ne...

Stvar konaÄ•no
kulminira kada Bart biva pozvan kao poÄ•asni gost u emisiji omiljenog mu TV
klovna Krastija, ali se tu stvari pomalo komplikuju kada Bart dobija mikrofon u
ruke...

I tako, dva dela
priÄ•e dolaze do mesta gde se neminovno moraju sastati i konaÄ•no rasplesti.Bif
na Lisin predlog odlati do škole gde samom direktoru diktira celokupni tok
istorije od Prvog Svetskog rata pa naovamo, i kada konaÄ•no i njega i gospoÄ‘u
Krababl dovede do ivice ludila, konaÄ•no uspeva da dokaÅ¾e da nije prevarant.
ÄŒast mlaÄ‘anog Barta biva odbranjena.

I nakon ugašene
vatre na jednom frontu, valjalo je priteÄ‡i u pomoÄ‡ Bartu za mikrofonom.

Klinci se kao u
svakom dobrom deÄ•ijem stripu snalaze bez greške i tako Bart na plej beku otvara
usta na text najpoznatije Bifove pesme i privodi celu stvar kraju na najbolji
moguÄ‡i naÄ•in.

Netreba kriviti
naivnost cele priÄ•ice, jer kada se uzme u obzir koncepcija tadašnjeg stripa
Ä•ija su ciljna publika bili klinci osnovaÄ•kog uzrasta i sama istrošenost teme,
krajnji rezultat i nije toliko poraÅ¾avajuÄ‡. U stripu se javlja i par klasiÄ•nih
Simpson fazona, zaÄ•injenih ironijom i pomalo nastranom humoru. I u ovom broju
na kritiÄ•nim mestima "uskaÄ•e" Homer ne bi li spasao celu stvar.
Kontinuitet priÄ•e priliÄ•no je dinamiÄ•an, ali je jednostavno previše materijala
zgurano na jednom mestu, tako da su primetne brojne nedoreÄ•enosti.

Na crtaÄ•kom planu,
stripu strip nimalo ne zaostaje za radnjom. Phil Ortis, Ä•ovek koji je u
proteklih 15-ak godina uradio godovo 80% svih Simpson Stripova, pruÅ¾io je u
najmanju ruku pristojnu partiju. Neiskustvo tada još mladog crtaÄ•a dolazi do
izraÅ¾aja na par mesta gde je perspektiva postavljana na krajnje naivan naÄ•in,
crteÅ¾ uraÄ‘en bez dovoljno detalja, a na drugoj strani jednostavno bivao
prenatrpan. Ipak, na par mesta me je kvalitet crteÅ¾a doslovno zapanjio. Na
njima je do izraza došao pun kapacitet ovog Ä•oveka koji Ä‡e se kroz godine rada
razviti u nešto zaista posebno, tako da nije sluÄ•ajno što se ovaj Ä•ovek razvio
u neosporno najboljeg crtaÄ•a kojeg je Bongo ikada imao. Art director i
kolorista, Nejtan Kejn, uradio je standardno dobar posao na koloru, tako da se
tu nema mnogo toga reÄ‡i. Jedino treba istaÄ‡i da je celokupna stvar koju rade
VeÄ•ernje Novosti na štampi ovog stripa na daleko višem nivou u poreÄ‘enju sa
originalnim izdanjem Bongoa iz devedesetih, ali isto tako i trejdovana izdanja
Titan Booksa. Srbija definitivno ima jedno od najkvalitetnijih izdanja Simpson
stripa koje je ovo izdanje do sada doÅ¾ivelo i ja se iskreno nadam da Ä‡e tako i
ostati.

The Simpsons Comics #150

How Sweet It Ain't

Razlog za slavlje! Simpsonovi su polako ali
sigurno dogurali i do 150. broja prepunih sjajnim humorom kakav samo oni mogu
da donesu!

Trenutka kada je mi je pao šaka, odmah sam
shvatio da je strip nešto "deblji" nego inaÄ•e. Razlog: Spektakularni,
ogromni poster koji se evo sada ponosno šepuri na zidu iza mojih leÄ‘a!

Što se ovog slavljeniÄ•kog stripa tiÄ•e, mogu
reÄ‡i da je zaista osvetlao obraz! CrtaÄ•ko scenarijski tim Boothby/Delaney doneo
je jednu fenomenalnu epizodu u potpunosti zaokruÅ¾enu u pogledu crteÅ¾a i priÄ•e.

"Svo Ä‘ubre dolazi iz Evrope", tako
bismo od prilike poÄ•eli sa ovom priÄ•om. Pošto je stanje u školskoj kantini
Springfildske Osnovne škole postalo alarmantno, domar Vili uzima stvar u svoje
ruke! Nema više debele dece koja Ä‡e tamaniti burgere i slatkiše prepune
"šupljih" kalorija, došlo je vreme za promene i to u vidu novog šefa

kuhinje britanskog fensera Darcija Michaela.

Poput uvoda u ovu priÄ•u, Darsi je konkretan: Došlo je vreme za pravu, domaÄ‡u, organski uzgajanu hranu u školama na opštu sreÄ‡u i zadovoljstvo (ha,ha,ha)... Mišljenja su podeljena: Ä•aci zgroÅ¾eni, posluga skeptiÄ•na, a direktor uplašen za školski budÅ¾et. MeÄ‘utim, uz malu pomoÄ‡ Vilija, njegov pobratim Michaelov program stupa na scenu.

A kako su Ä•itavu stvar podneli naši glavni školarci Bart i Lisa? Da se pretpostaviti, naravno... Pošto je cela stvar u vezi nove kulinarske uprave postala popriliÄ•no ozbiljna, Bart pronalazi svoju veliku šansu za lakim bogaÄ‡enjem: Švercovanje slatkiša i ostalih masnih poslastica postaÄ‡e njegova nova okupacija u školi na opštu radost njegovih mušterija i njega samog, naravno.

A šta je sa Lisom? Devojka nezadovoljna od prilike svime na svetu, naravno, pronašla je mesta za novi talas nezadovoljstva. Nadahnuta ishranom na ostrvski naÄ•in, kreÄ‡e u potragu za zdravom hranom kroz Springfild i prirodno, nailazi na velika razoÄ•aranja: Od marine, preko Krasti Burgera pa sve do italijanske pizerije nije uspela da pronaÄ‘e ono za Ä•ime joj srce Å¾udi. OÄ•ajnoj, kada je izgledalo da više nema nade otvaraju joj se novi horizonti u vidu excentriÄ•nog profesora Frinka. U ovom delu stripa vrtoglavo se otvara novi deo priÄ•e: Naime, profesor Frink snima jednu od "onih" nauÄ•no popularnih emisija sa ciljem da zabave publiku explozijama, trovanjima i mutacija raznih vrsta i naravno usput je upute u lepote prirodnih nauka (kako da ne...). Zašto bi sve to zanimalo Lisu? Pa, recimo da je dobila ponudu koju nije mogla da odbije- Gomilu svoje omiljene, 1000% organske hranice, a sve što treba da uradi je da postane asistent-potrÄ•ko u toj emisiji. I tako poÄ•inje zabava koja traje par stranica u kojima me je na spektakularan naÄ•in zabavila beskorisnost i apsurdnost Frinkovih experimenata koja Ä‡e i kulminirati u raspletu priÄ•e...

No, kako napreduje Bartov biznis? Prirodno, u celu stvar se upetljao i Homer, što je po meni potez broja. Homer, kao svaki

savesni roditelj, za pišljivih pet posto "masnog" novca, svesrdno
pomaÅ¾e svom sinÄ•iÄ‡u u ilegalnoj radnji švercovanja klope. Ujedinjeni u svom
nastojanju, Simpsonovi kreÄ‡u u najspektakularniji šverc biznis veka.

Šema izgledala je ovako: Iz dana u dan Bart je
upadao u nevolju i naravno roditelj (u vidu Homera) dolazi u školu na razgovor.
Ništa neobiÄ•no jelte? Bilo bi tako da ponositi tata Homer iz dana u dan nije
dolazio sa novom "porcijom" zavoja na najneverovatnijim delovima
tela. Do sada ste verovatno i sami shvatili, Homer je u te zavoje trpao
neverovatne koliÄ•in "robe" koju je njegov sin dalje
"rasturao" (vidite li kako samo poznajem uliÄ•ni vokabular dilera).
No, u svom nastojanju da prenese što veÄ‡e koliÄ•ine klope, Homer je malÄ•ice
pretera, tako da je njegova šema pala u vodu kada ih je šef Michael konaÄ•no raskrinkao.

MeÄ‘utim, tu sledi i rasplet ovog genijalnog
dela priÄ•e: Ispostavlja se da i sam Michael, veliki frik fitnesa i poklonik
zdravog naÄ•ina Å¾ivota, ima svoju mraÄ•nu tajnu u vidu stomaÄ•ine Homerovog ranga
koju prikriva sve vreme velikim steznikom! Tu sledi jedan dÅ¾entlmenski dogovor
na relaciji UK-USA, kada Bart i Homer sveÄ•ano obeÄ‡aju da Ä‡e saÄ•uvati Michaelovu
masnu tajnicu i time njegov ugled svetski poznatog nutricioniste, a za uzvrat
Ä‡e "junk food" ponovo naÄ‡i mesto za Ä‘aÄ•kom trpezom.

U nastavku još imamo i rasplet parodijski
obojene priÄ•e o Frinkovom dokumentarcu, kada se nakon meseci teškog rada Lisin
i Frinkov program ukida, jer su majmunÄ•iÄ‡i iz njihovih luckastih experimenata
poprimili jednu manju anomaliju: PoÄ•eli su da lete i tako je za tili Ä•as
Springfild video najspektakularniju invaziju leteÄ‡ih majmuna u svojoj istoriji!
Sada se više sigurno ne Ä•udite zašto je program ukinut...

Dobar naÄ•in da se završi epizoda? NaÅ¾alost,
pošto je Boothbiju ostalo još par ne ispucanih stranica, rešio je da celu stvar
sredi još jednim gegom na raÄ•un piletine od soje za trpezom Simpsonovih i time
malkice uprska celu stvar...

No, sve u svemu za ovaj slavljeniÄ•ki broj
poÄ•ašÄ‡eni smo jednom zaista dobrom priÄ•om kvalitetne kompozicije sa dva
podjednako kvalitetna dela priÄ•e (što nije bio sluÄ•aj sa nekim od prošlih
epizoda na Ä•emu sam smrtno zamerio gospodinu RodÅ¾ersu) i sve to zaÄ•injeno
sjajnim Simpson humorom. Kako je mesta za parodije na ameriÄ•ko društvo na
pretek, samo je pitanje broja kada Ä‡e još neka socio tema isplivati na svetlost
dana vešto zamaskirana Simpson-humorom.

CrtaÄ•ki deo Johna Delaneja sam veÄ‡ pohvalio,
jer je i ovog puta DÅ¾on izgurao sjajnu stvar uz pomoÄ‡ Arta Vilanueva, koloriste
sa kojime nesumnjivo ostvaruje briljantnu saradnju. MeÄ‘utim, iako texniÄ•ki
veoma dobar crteÅ¾ u kome je Delani uneo puno toga svojstvenog, cela stvar mi
nekako ne leÅ¾i. MoÅ¾da je razlog za to upravo unošenje sopstvenog stila u danas
veÄ‡ standardizovani Simpson-stil, tkao da je likove na par mesta doveo do ivice
prepoznavanja... Sa druge strane jake linije i preizraÅ¾ena mimika lica ponovo
mi dosta smetaju jer daju Ä•itavoj stvari pomalo mraÄ•nu dimenziju (pretpostavljam
nenamerno, jer je celokupni strip obojen "veselim" temama).

Naravno, u njegovom crteÅ¾u prepoznao sam i par
stvari koje su zaista lepa promena u Simpson stripu, poput malo debljih linija
na samim likovima i do malo izbleÄ‘ene pozadine, tako da je strip dobio jednu
novu perspektivu koja nije svojstvena samom TV showu.

Celu stvar dodatno "vadi" i veÄ‡
pomenuti fenomenalni kolor Arta Vilanueva, Ä•oveka koga su s pravom prozvali
"Ä•arobnjaka boje". Izuzetna raznolikost boja, bogatstvo prelaza,
detaljnost i predanost odišu sa stranica stripa i Ä•ine celu stvar izuzetnom.

I kada se sagleda kompletan posao na ovom
stripu, lako je reÄ‡i da je odraÄ‘ena velika stvar. Jedino ostaje da ponovo
Å¾alimo što Bongo ne uspeva da svakog meseca izbaci ovako spektakularne brojeve.
Istini na volju, zadnja Ä•etiri (moÅ¾da Ä•ak i pet broja, ko Ä‡e ga pamtiti, stari
se ljudi moji) su zaista i donela ono što se od Bongoa i traÅ¾i, a ostaje da
vidimo hoÄ‡e li ostati dosledni ovom novom kursu, kursu pravljenja stripova

zaista vrednih Ä•itanja.